

Musikdirektör Ernst Arndal gav södertäljeborna erkännssamma ord om det intresse de visat Musiknämndens parkunderhållning. Sista kvällen blev helt "södertäljisk" och som representanter för de fyra musikorganisationerna avtackades från vänster Evald Arnell, Frälsningsarméns hornmusikkår, Carl Kollberg, Södertälje sängarbörbundet, Folke Nordeman, Södertälje spelmannslag och Allan Sundberg, Södertälje blåsorkester.

Final i Stadsparken för sommarunderhållningen

Bortåt trehundra trogna mötte på onsdagskvällen upp till finalen i sommarens underhållning i Stadsparken där det endast förekom södertäljebor på scenen och musikdirektör Ernst Arndal uttryckte en viss tillfredsställelse med det intresse, som kommit arrangemangen till del. För denna sista kväll för året hade engagerats Frälsningsarméns hornmusikkår, Södertälje spelmannslag, Södertälje sängarförbund och Södertälje blåsorkester.

Den förstnämnda inledde med sprittande rytmer under hr Evald Arnells ledning varpå det — övervägande — gulbyxade spelmannslaget intog scenen att med Folke Nordeman som anförare avverka några låtar. Därefter var det sängarförbundets tur. Carl Kollberg dirigerade först Hej dunkom!, én smålustig visa som heter Klockarna och slutade med förre dirigenten Tore Cederholms arrangemang av Taubes Fritiof och Carmencita.

Slutligen uppträdde Södertälje

blåsorkester med Allan Sundberg som dirigent och inledde med potpurri ur Teaterbåten följt av Sere-nad ur Studentprinsen av Romberg. Innan orkestern klämde i med det absolut sista stycket för året från den scenen, som blev marschen Ernst August av Blankenburg, trädde musikdirektör Ernst Arndal fram och konstaterade improviserat att Musiknämnden har sökt skapa omväxlande program av god kvalité — det enda som vi inte kunnat

skapa om det är vädret, sade han. Men även om det har varit dåligt sådant, har det kommit folk. Jag är verkligen förvånad när folk till och med kommit i regnkläder för att lyssna.

Efter att ha tackat ledarna för de fyra medverkande musikorganisationerna och överlämnat blommor uttalade han den förhoppningen att intresset skall fortleva till nästa år, då underhållningskvällarna återkommer.

Efter att hr Sundberg slagit den sista takten och applåderna dött ut, skingrades stilla den trogna skaran i kvällsmörkret och stadsparkscenen blev mörk, och kommer att så